

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 20. szám

2012. október 08.

Emlékeztünk

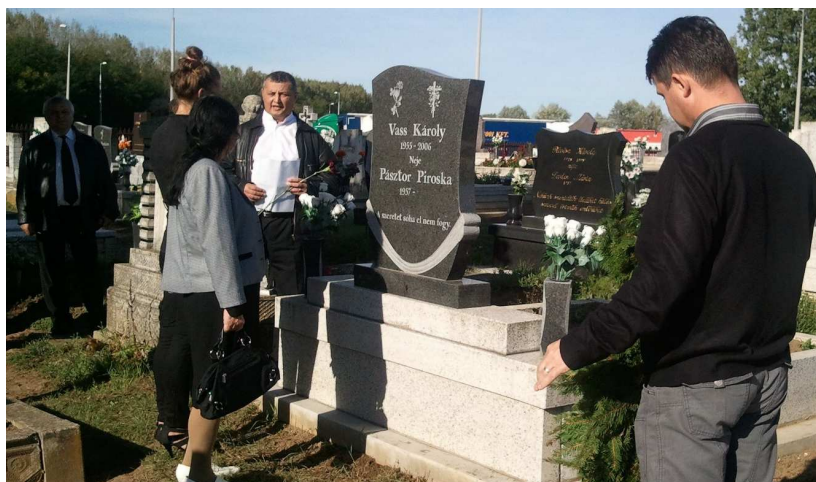

Minden napnak megvan a hangulata, ami lehet boldogság, de van, hogy szomorúság határozza meg perceinket. Az is gyakran előfordul, hogy ugyanazon eseményt másként éljük át, másként élünk meg. A pénteki nap sem volt kivétel, reggel még a Záhony Forgalmi Csomópont Helyi Függelékének problémás kérdéseit beszéltük meg a társszakszervezet képviselőjével, de lélekben már a délután eseményekre készülődtem. Gondolataim akaratom ellenére el-elkalandoztak, régi emlékképek, események elevenedtek fel, melyek egykori kollégáimhoz, Koleszár Istvánhoz és Vass Károlyhoz, két különböző, de hasonló célokért dolgozó egyéniséghez kapcsolódtak. Mindhárman alapszervezeti tikaók voltunk, több közös programon vettünk részt, megismerhettem bennük az embert, és egy kicsit rajtuk keresztül a családjukat is.

Pista örök vidámsága és lendülete mindig magával ragadott, vele soha nem lehetett unatkozni, mosolyt csalt az arcunkra még egy-egy fárasztó nap után is. Emlékezetes marad a belgrádi nemzetközi sportnap, ahol kis csapatunkat a kimerítő vonatkozás alatt Pista vidámsága tartotta ébren. Fülkéről fülkére járt, mindenkit étellel itallal kínált, és elmesélt egy-egy viccet is. Azon az úton vagy ezredszer hallhattuk tőle tettetett, tört magyarsággal, hogy „én lenni török basa”, s hogy mondatának nyomatékot adjon, kezével végigsimította laposnak semmiképpen nem nevezhető hasát.

Karcsi ezzel ellentétben inkább csendes és szerény volt, szája sarkában meghúzódó mosolyát szinte ma is látom. Vele sok időt töltöttem, három éven keresztül minden héten Budapestre utaztunk iskolába. Emlékszem, olyankor Nyíregyházáig csak arról beszélt, hogy mit főzött a héten, mit szeretnek a gyerekek, mérhetetlenül büszke volt rájuk. Engem gyakran megrótt a dohányzás miatt, és mindannyiszor megemlítette, hogy felesége, Piroska is sokat dohányzik.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhaszne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Pénteken rájuk emlékeztünk, család, barátok, kollégák, akik ismét eljöttek az ország minden szegletéből. A két sírhant felett Meleg János nemcsak a tisztségviselőkre, hanem a barátokra is emlékezett. Megosztott velünk több személyes emléket, ami Pistához és Karcsihoz fűzte.

A koszorú és a virágok elhelyezése előtt az újkenézi temető csendjét Pista kedvenc énekesnője, Szandi gyönyörű szép dala törte meg: „Búcsúznunk kell, bár szívünk még hajt. Mért félnél, hidd el, van másik part...” Vass Károly sírjánál pedig Képesné Szabó Ildikótól hallhattunk egy szép verset.

Az ebéden a család, a régi kollégák és barátok meghitt beszélgetését Zubály Berci kedves meglepetése törte meg. Elővett egy belépési nyilatkozatot, amit még hajdanán Pista saját kezével töltött ki, az akkor újfélételes vasutas fiának. Tamás meghatódva vette kezébe a rég elfeledett papírt, hiszen a vasúttól már messze sodorta az élet. Berci táskája rejtegetett még más emléket is. Egy zacskóból előkerült legalább száz étel és italjegy, amit valamikor Koleszár Pista egy szakszervezeti rendezvényre készített. A jegyeket kiosztotta a résztvevők között, így már mindenkinek van személyes, kézzel fogható emléke róla.

A Koleszár Díj pénteken is gazdára talált, Gyüre Pista a díj átadása előtt célzott is a díjazott személyére. Számomra már akkor kiderült, hogy kinek ítélték oda, hiszen így fogalmazott: „...a díjat ebben az évben az kapja, akitől 2004 óta a leggyakrabban hallottam, hogy Koleszár Pista barátom...” A díjazott Meleg János lett, akinek arcán egyszerre volt jelen a meghatottság, az öröm és a szomorúság. Szívől gratulálunk!

Amíg élünk, tesszük a dolgunkat legjobb tudásunk szerint, azt azonban nem tudhatjuk, hogy tetteink milyen emlékként élnek majd utánunk. De az ilyen napok adhatnak erőt és biztatást, hogy nem hiábavaló fáradozás a közösségért tenni.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Selyemvilág

A kereskedelem története végigkíséri az emberiség történelmét, és ha az egyik történet megszakad, valószínűleg a másikkal is ott lesz vége. Már az ősember is vágyott néha divatosabb szőrmére, nem beszélve az őslányokról, és előbb-utóbb a tettek mezejére léptek, ami az erőszakosabb módszereket kiegészítve valamiféle cserét jelentett. Amitől legalább az egyiknek jobb lett, vagy legalábbis azt hitte, csakúgy, mint manapság.

Persze, a jó csereberéhez az is kellett, hogy legyen valami különleges abban, amit kínálnak, tehát meg kellett valahonnan megszerezni, el kellett menni érte, akár némi csetepaté árán is.

Már időszámításunk előtt is nagy volt a jöves-menés azon égtájak között, ahol valami érdekes cserélni való akadt, ami elég macerás turné lehetett, hiszen a közbiztonságból csak a köz volt meg valamennyire. De az ókori arab, kínai, görög, zsidó, örmény és indiai kalmárok kitartóak voltak, bejártak ungot-berket, pontosabban Ázsiát és Afrikát, közben jókora ösvényeket kitalosván a karavánjaikkal. Mígnem azok sok helyen összeértek, és amikor jól ment a bolt, Kínától Dél-Európaig el lehetett bókászni rajtuk. Tettek közben kitérőket, hol azért, mert esett, hol meg azért, mert fújt, de leggyakrabban a biztonságot kerülgették, no meg újabb és újabb árukat próbáltak becserkészn.

Ezek a bonyolult karavánutak életben tartották, nem ritkán segítették életre kelni az útjába eső népeket és birodalmakat. Sokat köszönhetett azokban az időkben a lüktető kereskedelemnek Kínán kívül Bizánc, Róma, Egyiptom, a hellének és a mindig kavargó arab világ is. Az egész utat persze nagyon kevesen járták be, talán csak a kalandorok, és néhány olyan utazó, akiket nem, vagy nem csak a pénz érdekelt, mint például Marco Polo. De kihasználták a lehetőséget a misszionáriusok is, akik az akkoriban megerősödő világvallásokkal házaltak.

Az ösvényeken sokféle áruval kereskedtek, de talán a selyem volt a legnépszerűbb, naná, hogy a hölgyek vágyai ebben is benne voltak. Viszont mellettük szól, hogy az elsőre hideg tapintású kelmét gyorsan kellemessé tudják varázsolni. Az Európában kedvelt portékáról 1877-ben Selyemútnak keresztelte el a több földrészt is éltető útvonalakat Ferdinand von Richthofen, aki német földrajztudós volt. Richthofen korában már csak a maradványai voltak a Selyemútnak, mert a tengeri hajózás jobb lehetőségnek kínálkozott, különösen azután, hogy Vasco de Gama 1498-ban felfedezte az Európa és India közötti hajóutat.

Aztán eltelt ötszáz olyan év, mialatt a régi Selyemút mentén élő népek vagy háborúztak, vagy bezárkóztak. A bezárkózás nem csoda, hiszen a karavánokkal nem csak áru és pénz, de hírek és vallások mellett ideológiák, művészetek és az egymástól távoli világok tudása is terjedt. Persze, a világ sokat fordult azóta, az eszmék terjedéséhez már nem kell karaván, viszont annál fontosabb lett, hogy az áruk eljussanak oda, ahol szükség van rájuk, mégpedig újra a távoli Keletről Európába. Ezt mindkét végen sokan felismerték, és a kilencvenes évek történelmének politikai Pál-fordulása után a szavakat tettek is követték.

Az Európai Unió 1993-tól már pénzt is fektet az újra felsejülő Keletnyugati korridor kiépítésébe, és 2006-ban Kína is lépett azzal, hogy megnyitotta azt a Nathula-hágót indiai határán, ami oly fontos volt egykoron a karavánutak működésében. Ismét nagy a jöves-menés arra felé, még kalmárok alig, de küldötségek, politikusok annál sűrűbben randiznak, tartanak konferenciákat, és úgy tűnik, minden érintett hajlik egy komoly kereskedelmi út létrehozására.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ezt a lehetséges korridort szokás Új Selyemútnak nevezni, és ami számunkra fontos, hogy találkoztam már a „selyemvasút” elnevezéssel is.

Ha megvalósulnak a sok ország érdekeivel találkozó tervek, az új érrendszer egyik ága lehetne Magyarország, de talán még ütőere is. Ha csak egy kevés megvalósul a tervek közül, Záhony megint komoly szerepet tölthet be, tehát drukkoljunk a távolban randizóknak. És persze bízunk, hiszen annak idején Senecának sem tetszett a rideg selyem, de szerencsére nem ő, Néró császár nevelője döntött a kérdésben, hanem a római szépasszonyok.

Dolhai József

HUMORSAROK

HADIFOGLYOK

Albánia meg akarja támadni az USA-t, és a két vezérkari főnök leül tárgyalni.

– Nekünk van 8000 tankunk – mondja az amerikai.

– Nekünk meg három, de szorgos népünk győzni fog!

– Nekünk van ötszáz hadihajónk, maguknak? – kérdezi az amerikai.

– Nekünk csak egy, de szorgos népünk győzni fog!

– Van 300 lopakodónk...

– Nekünk egy sincs, de szorgos népünk győzni fog.

– Nekünk van húsz millió azonnal hadra fogható katonánk.

Az albán erre elájul, nagy nehezen magához térítik.

– Na mi van, erre nem számított, ugye?

– Hát nem – válaszol az albán – ennyi hadifogoly ellátására nem készültünk fel...

GYÓGYSZER

Orvos: Jani bácsi használt az erősítőszert, amit a múltkor felírtam magának?

Jani bácsi: Hát, az a helyzet, hogy nem bírtam letakerni a kupakját...

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

Forgalmi Csomópont Záhony

Többszöri egyeztetést követően pénteken aláírásra került a Csomópont Helyi Függeléke. A legfontosabb változás, hogy a korábbiakhoz képest több munkakör is készenléti jellegű lett, ezek felsorolását a Helyi Függelék 1. sz. melléklete tartalmazza. A készenléti jellegű munkakörök esetében a munkaközi szünet a munkaidő részét képezi. Várhatóan módosulni fog a Helyi Függelék 6. sz. melléklete, amennyiben a VÉT-en megállapodás születik a Kollektív Szerződés X. számú mellékletének bővítéséről, és bekerülnek a Csomópont által felterjesztett munkakörök.